

TJUGOANDRA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 29 AUGUSTI

JOHANNES DÖPARENS MARTYRIUM

Minnesdag

Läsning

Jer 1:17-19

Herrens ord kom till mig, han sade: »Så omgjorda nu du dina höfter, och stå upp och tala till dem allt vad jag befäller dig. Var inte förfärad för dem, för att jag inte må låta vad förfärligt är komma över dig inför dem. Ty se, jag själv gör dig i dag till en fast stad och till en järnpelare och en kopparmur mot hela landet, mot Judas kungar, mot dess furstar, mot dess präster och mot folket i allmänhet, så att de inte skall bli dig övermäktiga, om de vill strida mot dig. Ty jag är med dig, säger Herren, och jag vill hjälpa dig.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1-4a, 5-6b, 15ab, 17 (R. 15)

R. Min mun skall förkunna din rättfärdighet.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda och befria mig i din rättfärdighet,
hör min bön och hjälp mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly,
ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 6:17–29

Vid den tiden hade Herodes låtit gripa Johannes och sätta honom i fängelse. Anledningen till det var Herodias, hans bror Filippos hustru. Henne hade han gift sig med, och Johannes hade sagt till Herodes: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med din brors hustru.« Därför var Herodias förbittrad på honom och ville döda honom, men kunde inte. Ty Herodes hade respekt för Johannes, som han visste var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och när han hade hört honom kände han sig mycket osäker och ville höra mer av honom. Men en dag kom hennes tillfälle, och det var när Herodes firade sin födelsedag med ett gästabud för sina stormän och överstarna och de främsta i Galileen. Herodias dotter kom då in och dansade så att Herodes och hans gäster blev förtjusta. Kungen sade till flickan: »Be mig om vad du vill, och du skall få det.« Och han lovade och svor: »Vad du än ber mig om skall jag ge dig, om det så vore halva mitt rike.« Då gick hon ut och frågade sin mor: »Vad skall jag be om?« Hon svarade: »Johannes döparens huvud.« Flickan skyndade in till kungen och bad honom: »Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull ville han inte säga nej till henne utan skickade en livvakt med befallning att hämta Johannes huvud. Soldaten gick och halshöggs honom i fängelset och kom sedan med hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor. Men när Johannes lärjungar fick reda på det, kom de dit och hämtade hans döda kropp och lade den i en grav.

TISDAG DEN 30 AUGUSTI

Läsning

1 Kor 2:10b–16

Det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud. Vem utom anden i människan vet vad som finns i människan? Ingen utom Guds ande vet heller vad som finns i Gud. Och vi har inte fått världens ande utan Anden som kommer från Gud, för att vi skall veta vilka gåvor Gud har gett oss. Därför talar vi heller inte om dessa ting med ord som mänsklig vishet har lärt oss utan med ord som Anden har lärt oss – vi tolkar andliga ting med Andens hjälp. Den oandlige tar inte emot vad Guds ande säger, det är dårskap för honom, och han kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt. Den som är andlig däremot kan bedöma allt, men själv kan han inte bedömas av någon. *Vem känner Herrens tankar så att han kan upplysa honom?* Men vi tänker Kristi tankar.

Responsoriepsalm

Ps 145:8–14 (R. 17a)

R. Herren är rättfärdig i alla sina vägar.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Herren är trofast i alla sina ord,
full av godhet i alla sina gärningar.
Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla,
och han upprättar alla förnedrade. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Luk 4:31-37

Vid den tiden kom Jesus till staden Kafarnaum i Galileen, och där undervisade han folket på sabbaten. De överväldigades av hans undervisning, eftersom det låg makt i hans ord. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren demon, och han skrek högt: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus hutade åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Demonen kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom. Alla greps av bävan och frågade varandra: »Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befäller han de orena andarna, och de far ut.« Och ryktet om honom spred sig överallt i trakten.

ONSDAG DEN 31 AUGUSTI

Läsning

1 Kor 3:1-9

Jag kunde inte heller tala till er, bröder, som till andliga människor, jag fick tala till sådana som var kvar i sin köttsliga natur, till spädbarn i Kristus. Jag gav er mjölk, inte fast föda; den tålde ni ännu inte. Och ni tål den inte heller nu, eftersom ni fortfarande har kvar er gamla natur. För om det finns ofördragsamhet och strid hos

er, har ni då inte kvar er gamla natur och lever på vanligt mänskligt vis? När den ene säger: »Jag hör till Paulus«, och den andre: »Jag hör till Apollos«, är ni inte då som alla andra? Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som har fört er till tro, var och en med den gåva han fått av Herren. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, bara Gud, han som ger växten. Den som planterar och den som vattnar är ett, men var och en skall få sin lön efter sitt arbete. Vi är ju Guds medhjälpare och ni är Guds åker, Guds bygge.

Responsoriepsalm

Ps 33:12–15, 20–21 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ned
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 4:38–44

Vid den tiden lämnade Jesus synagogan och gick hem till Simon. Men Simons svärmor låg i hög feber, och de frågade honom till råds om henne. Han gick fram och böjde sig över henne och talade strängt till febern, och den lämnade henne. Genast steg hon upp och betjänade dem.

Vid solnedgången kom alla till honom med dem som led av olika sjukdomar. Och han lade händerna på var och en och botade dem. Från många for det också ut demoner, som skrek: »Du är Guds son.« Han hutade åt dem och förbjöd dem att säga mer, eftersom de visste att han var Messias.

Tidigt nästa morgon gick han därifrån, bort till en enslig plats. Folket började leta efter honom och kom ända dit där han var, och de ville hindra honom från att lämna dem. Men han sade till dem: »Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd.« Och sedan predikade han i synagogorna i Judeen.

TORSDAG DEN 1 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 3:18–23

Bedra inte er själva. Den av er som tycker sig vara vis i världslig mening måste först bli en dåre för att bli vis. Ty denna världens vishet är dårskap i Guds ögon. Det står skrivet: *Han snärjer de visa i deras slughet*, och vidare: *Herren vet att de visas tankar är tomhet*. Därför skall ingen grunda sin stolthet på människor. Allt tillhör er – Paulus, Apollos och Kefas, hela världen, liv och död, nutid och framtid, allt är ert. Men ni tillhör Kristus, och Kristus tillhör Gud.

Responsoriepsalm

Ps 24:1–4b, 5–6 (R. 1)

R. Jorden är Herrens och allt som finns på den.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig,
jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Luk 5:1–11

En gång när Jesus stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord, fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten.

Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala, sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.« Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.« Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista, och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll på att sjunka. Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig, Herre, jag är en syndare.« Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat – likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.« Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.

FREDAG DEN 2 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 4:1-5

Vi bör betraktas som Kristi tjänare och som förvaltare av Guds hemligheter. Nu krävs ju av en förvaltare att han skall visa sig pålitlig. Men mig är det likgiltigt om ni eller någon mänsklig domstol dömer mig. Inte heller dömer jag mig själv. Mitt samvete är rent, men det betyder inte att jag är frikänd. Den som dömer mig är Herren. Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han skall låta ljus falla över det som ligger dolt i mörkret och avslöja allt som människorna har i sinnet. Och då får var och en sitt beröm från Gud.

Responsoriepsalm

Ps 37:3-6, 27-28a, 39-40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Befall din väg åt Herren,
förtrösta på honom – han skall göra det:
han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset
och din rätt som middagens sken. R.

Vänd dig bort från det som är ont, och gör det goda,
så skall du få bo kvar för alltid.
Ty Herren älskar det rätta
och överger inte sina fromma. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Luk 5:33–39

Vid den tiden sade fariseerna och de skriftlärda till Jesus: »Johannes lärjungar fastar ofta och ber, och det gör också fariseernas, men dina, de äter och dricker.« Jesus svarade: »Inte kan ni väl få bröllopgästerna att fasta, så länge brudgummen är hos dem? Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den tiden är inne, kommer de att fasta.« Han gav dem också en liknelse: »Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt. För dels rivs då det nya sönder, och dels passar inte lappen från det nya på det gamla. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna av det nya vinet, och vinet rinner ut och säckarna blir förstörda. Nej, nytt vin skall hällas i nya säckar. Ingen som har druckit gammalt vin vill ha av det nya; han tycker det gamla är bättre.«

eller (om Herrens törnekrona firas):

Läsning

2 Kor 12:7–10

Bröder. För att jag inte skall bli högfärdig, har jag fått en tagg som sticker mig, en ängel från Satan som misshandlar mig så att jag inte skall bli högfärdig. Tre gånger har jag bett Herren att den skall lämna mig i fred. Men han svarade: "Min nåd är allt du behöver." Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig. Jag gläds åt svaghet, för-olämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

Responsoriepsalm

Ps 69:20–21, 22, 27, 31, 33–34 (R. jfr 21 cd)

R. Jag hoppades på medkänsla, men förgäves, på någon som ville trösta mig, men ingen fanns.

Du känner min vanära, min skam och min smälek,
du ser alla mina ovänner.
Smälek har krossat mitt hjärta,
så att jag är vanmäktig. R.

De gav mig galla att äta,
och ättika att dricka i min törst.
Men mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda. R.

Jag vill lova Guds namn med sång,
och med tacksägelse upphöja honom.
När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva. R.

Halleluja

Ps 8:6b-7

V. Med ära och härlighet krönte du honom. Du lät honom härska över dina verk.

Evangelium

Joh 19:1-5

Vid den tiden tog Pilatus Jesus och lät gissla honom. Och soldaterna vred ihop en krans av törne och satte på hans huvud, och de hängde på honom en purpurröd mantel. De gick fram till honom och sade: "Var hälsad, judarnas konung", och gav honom örfilar. Sedan gick Pilatus ut igen och sade till judarna: "Jag för ut honom till er för att ni skall förstå att jag inte finner honom skyldig till något." Jesus kom ut, med törnekransen och den purpurröda manteln, och Pilatus sade: "Här är mannen."

LÖRDAG EN 3 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 4:6b-15

Genom det exempel som Apollos och jag har gett er, skall ni lära er vad som menas med »Håll er till skriften« och inte skryta med den ene på den andres bekostnad. Vem ger dig någon särställning? Vad äger du som du inte har fått? Och har du fått det, varför skryter du som om det inte var en gåva? Ni är förstås redan mätta, redan rika, ni har förstås blivit kungar oss förutan? Ja, om ni ändå hade blivit kungar, så att vi hade fått vara kungar tillsammans med er! Det förefaller mig som om Gud hade ställt oss apostlar sist av alla, som dödsdömda; vi står på arenan inför hela världen, inför både änglar och människor. Vi är dårar för Kristi skull, ni är förståndiga kristna. Vi är svaga, ni är starka. Ni är ansedda, vi är föraktade. Ännu i denna stund hungrar och törstar vi; vi saknar kläder, blir misshandlade, är hemlösa och arbetar hårt med egna händer för att försörja oss. Man smädar oss och vi välsignar. Man förföljer oss och vi härdar ut. Man talar illa om oss och vi svarar med goda ord. Hela tiden har vi behandlats som jordens avskum, som mänsklighetens drägg.

Jag skriver inte detta för att få er att skämmas utan för att visa er till rätta som mina kära barn. Om ni så skulle ha tio tusen lärare som vill göra er till kristna, har ni ändå inte många fäder. Det var jag som blev er far i Kristus Jesus genom evangeliet.

Responsoriepsalm

Ps 145:17-21 (R. 18a)

R. Herren är nära alla dem som åkallar honom.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.

Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Han gör vad de gudfruktiga begär
och hör deras rop och räddar dem.

Herren bevarar alla dem som älskar honom,
men alla gudlösa skall han förinta. R.

Min mun skall förkunna Herrens lov,
allt som lever skall prisa hans heliga namn
alltid och i evighet. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 6:1-5

En sabbatsdag tog Jesus vägen genom några sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax, gnuggade dem mellan händerna och åt. Några av fariseerna sade: »Varför gör ni sådant som inte är tillåtet på sabbaten?« Då svarade Jesus dem: »Men har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus och tog skådebröden, som ingen utom prästerna får äta, och åt av dem och gav åt sina män.« Och Jesus sade till dem: »Människosonen är herre över sabbaten.«

TJUGOTREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 4 SEPTEMBER

Första läsningen

Vish 9:13-18

Vilken människa har kunskap om Guds vilja?
Vem kan tänka ut vad Herren vill?
De dödligas tankar är otillräckliga,
våra beräkningar är inte att lita på.
Den förgängliga kroppen är en börda för själen,
det jordiska höljet tynger sinnet med alla dess tankar.
Vi kan knappt göra oss en bild av det som finns på jorden,
bara med svårighet finner vi det vi har inom räckhåll.
Men vem har utforskat det som finns i himlen?

Vem har förstått din vilja utan att du skänkt honom vishet
och sänt din helige Ande från höjden?
Det var så jordens invånare leddes på rätta vägar,
så lärde sig människorna vad som gläder dig:
genom visheten blev de räddade.

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människan bli mull igen,
du säger: Bli vad du en gång var!
Tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
som en av nattens timmar. R.

Människorna sveper du bort,
de är som morgonsömnen.
De förgås som gräset.
Fast det frodas om morgonen är det förgängligt:
mot kvällen vissnar det och torkar bort. R.

Lär oss hur få våra dagar är,
då vinner vårt hjärta vishet.
Kom tillbaka, Herre! Hur länge skall du vredgas?
Förbarma dig över dina tjänare! R.

Mätta oss var morgon med din nåd,
så får vi jubla av glädje i alla våra dagar.
Herre, vår Gud, låt oss känna din ljuvlighet.
Låt allt vi gör krönas med framgång! R.

eller om respensoriepsalmen sjungs: se Cecilia 658

Andra läsningen

Filem v. 9b–10, 12–17

Jag, en åldrad Paulus och nu också fånge för Kristi Jesu skull, vädjar för Onesimos, mitt barn som jag har fött i min fångenskap. När jag skickar tillbaka honom till dig är det som om det vore en del av mig själv. Jag hade helst velat ha honom kvar hos mig för att han skulle vara mig till hjälp i ditt ställe, när jag nu sitter fången för evangeliets skull. Men utan ditt samtycke ville jag ingenting göra; det goda du gör skall inte ske av tvång utan av fri vilja. Kanske fick du vara utan honom en tid just för att få honom tillbaka för alltid, inte längre som en slav utan som något mer än en slav: en kär broder. Det är han i högsta grad för mig. Hur mycket mer skall han då

inte vara det för dig, både som människa och som kristen. Om du betraktar mig som din vän, ta då emot honom som om det vore jag.

Halleluja

Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Luk 14:25–33

Stora skaror gick tillsammans med Jesus, och han vände sig om och sade till dem:
»Om någon kommer till mig utan att hata sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina syskon och därtill sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer efter mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget? Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom och säger: Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt! Eller om en kung vill dra ut i fält mot en annan kung, sätter han sig då inte ner och överväger om han med tio tusen man kan möta den som rycker an med tjugo tusen? Kan han inte det skickar han sändebud för att be om fred medan den andre ännu är långt borta. Så är det alltså: ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.«